

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**
Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Un nou an școlar

A venit toamna îmbrăcată'n haină umedă de promoroacă și deodată cu venirea ei Blajul cel liniștit s'a umplut din nou de șgomot, fiindcă de prin toate colțurile țării au sosit aci stoluri de pui de români, să-și îmbogățească mintea cu învățătura cea atât de frumoasă a cărților și să-și călească inima în focul dragostei lui Hristos, ce arde zi și noapte pe altarele, clădite aci, la îmbinarea Târnavelor.

Ei au venit veseli cu bujorii tineretii lor aprinși în obrăziorii fragezi și-au adus o viață nouă, de trudă spre mai bine, între aceste tăcute și îmbătrânite ziduri. Și sunt mulți, de tot mulți, căci trenurile soseau abia gâfâind în gară, de povara lor.

Privindu-i cum șoseau, ochii și-se umplu de lacrimi și gândul minții te poartă fără să vrei prin cele trecute vremuri, când tot așa copii sburdalnici, nelămurii și idealului nostru național și apostolii dârzi ai acestui neam supus la grea obidă, alergau tot aci, spre aceste ziduri sfinte, să culeagă de pe buzele cărturarilor vestiți învățătura de lipsă, urzitoarea unor vremi mai bune.

Numărul mare, al acestor doritori de a șormoni printre file de hârtoage prăfuite știința vremilor, e o dovadă vie, cât de mult au îndrăgit și românii slova. Cât de adânc li-s'a împlântat în inimă rădăcina dorinții de a ști mai mult decât cei meniți a-și duce viața trudnică dela coarnele plugului. Cu un cuvânt, cât de mult vreau să ajungă și ei umăr la umăr cu alte popore mai instruite ale lumii.

Durere însă că această dorință și goana după știință nu se face cu destulă chibzuială. Era potrivită vremea ca acum la început de nou an școlar atât părinții cât și elevii să se fi gândit bine înainte de a-și fi ales școalele la care aveau de gând să învețe, fiindcă toată lumea se imbulzește la școalele teoretice și prea puțini sunt aceia cari își îndreaptă pașii spre școlile practice. Deși acestea din urmă sunt plug de aur în mâna celor destoinici, pe când celea dintâi nu sunt decât fabricatoare de patalamale (diplome) bune de păstrat prin cele buzunare goale.

Din goana aceasta după știința așa zisă teoretică se vede bine că noi ro-

mânii suferim, pe lângă multe altele și de boala domniei celei mari. Cu toții nu ne visăm decât doctori, advocați, ingineri, profesori și la prea puțini ne stăruie în minte chipul cismarului harnic, al tâmplarului destoinic, ori al altui meseriaș cum se cade. Nul aceștia nu se potrivește nici decum cu gândurile noastre, semn că fugim de muncă în loc s'o îndrăgim și să-i tragem foloasele.

Străinii, mulți câtă frunză și iarbă ce ne împânzesc țara au băgat de seamă, din bună vreme, aceste metehne ale noastre și și-au dat toată zilința să le folosească înspre binele lor. Ei nu-și fac copiii cu ori ce preț doctori, ingineri și mai știu eu ce, ci dimpotrivă, de timpuriu, le îndrumă pașii spre învățătura practică. Li însoriu la școalele de arte și meserii și mai ales la liceele comerciale, fiindcă acestea sunt un izvor bun de câștig în mâinile lor. Numai așa ne putem explica, de ce întreg comerțul țării și al lumii e în mâinile evreilor și toate meseriile le fac străinii, pe când noi trăim zile amare

de sărăcie lucie, la noi acasă, având de toate și totuș neavând nimic.

Dacă s'ar trezi din morminte vrednicii bătrâni de odinioară, ne-ar plânge de mila, că 'ntr'o țară atât de bogată și de frumoasă ca a noastră, ne lăsăm supti până'n măduva oaselor de străinii cari au prins în mâinile lor toate itele comerțului românesc.

Ei au trudit zile și nopți dearândul, o viață întreagă, să ne dea o Românie mare. Meșterii noștri a celor de acum e să ne trudim să păstrăm moștenirea celor ce vor veni după noi, însă pentru a face aceasta trebuie s'o curățim de omizi și de ploșnițe. Trebuie să-i delăturăm pe streini, nu strângându-i de gât, ci muncind din greu muncă cinstită, destoinică și dreaptă, spre a le lua comerțul și meseriile din mână. Numai atunci țara noastră va fi cu adevărat românească, iar acest nou an școlar bogat în roade binecuvântate fericitoare și pentru noi aci pe pământ, dar și pentru toată lumea.

Pomenirea lui Timotei Cipariu

Serbarea impresionantă din com. Pânade în amintirea alor 50 ani dela moartea marelui învățat

Duminecă, în 5 Septembrie a. c. s'a sărbătorit în comuna Pânade, lângă Blaj, în cadre solenne, amintirea alor 50 ani dela moartea marelui învățat Timotei Cipariu, fost canonic-preposit al Mitropoliei Blajului, născut în comuna Pânade în anul 1805 și mort la Blaj în 3 Septembrie 1887. S'a desvelit cu acest prilej, o placă de marmoră, așezată în biserica română unită, din inițiativa părintelui Ioniță Brad, parohul local și președintele Cercului Cultural „Astra”, care a organizat această pioasă serbare.

Sosirea oaspeților

Încă dela era 8 dimineața au început să șosească în comună mașinile, aducând pe delegații diferitelor instituții și numeroși intelectuali din Blaj, Cluj, Sibiu, Dumbrăveni etc. cari au ținut să ia parte la această înălțătoare serbare.

La ora 9 șosește delegatul Prefecturii județului dl Dr. Traian Mijia, subprefect, împreună cu dl prof. Dr. Coriolan Suciu, vicepreședintele desp. Blaj al „Astrei” și cu dl Dr. Traian Denghel, primpretor, președ. Cercului Cultural „Astra” din Aghireșu-Cluj.

La ora 10 șosește, venind dela Sibiu, vicepreședintele „Astrei” dl Dr. G. Preda, însoțit de

Ilustritatea Sa Dr. Victor Macaveiu, vicarul mitropoliei Blajului, de dl Dr. Augustin Popa, profesor la Academia Teologică din Blaj și dl Dr. Ilarie Holom, fost prefect, adv. în Dumbrăveni. Iluștrii oaspeți au fost întâmpinați, la poarta triumfală dela intrarea în comună, de către notarul comunal Al. Țiglaru și primarul Simion Câmpean.

Serviciul divin

S'a slujit o liturghie solemnă, pontificând păr. protopop onor. Alimpie Costea, parohul com. Spini, în sobor de preoți. Au concelebrat onorații: Dumitru Neda profesor la Academia teol. din Blaj, Vasile Smigelski paroh Sâncel, Ioan Mărginean paroh Biia, Ioniță Brad paroh Pânade și Horațiu Grama paroh Iclod. Slujba de diaconi au îndeplinit-o clericii: S. Orian și I. Cipariu. Răspunsurile au fost date de cantorii locali și cei din comunele vecine, între cari am remarcat pe băranul dascăl Teodor Pânăzan, inv. pensionar în Sâncel. Predica a rostit-o cu multă vervă și înțelepciune păr. D. Neda, prof. la Academia Teol. Blaj, vorbind despre minunata virtute a recunoștinței. La sfârșitul liturghiei s'a oficiat un parastas pentru odihna marului fu al comunei Pâ-

nade, învățatul canonic dela Blaj, cândva Timoteiu Cipariu. A urmat apoi desvălirea plăcii comemorative și stropirea ei cu apă sfințită. Placa este o tablă de marmoră albă, pe care sunt săpate cu litere de aur, următoarele: „Cercul Cultural „Astra“ Pânade Omagiu marelui cărturar și român, fiul acestei comune, canonicul T. Cipariu, azi la 3 Septembrie 1937, când s'au implinit 50 ani dela moartea sa“. Placa a fost lucrată de tinărul absolvent al școlii de arte și meserii din Zlatna N. Oancea din com. Tiur.

Serbarea comemorativă

Seria cuvântărilor o deschide păr. Ioniță Brad, care, în cuvinte adânc simțite, preamărește amintirea marelui fiu al comunei, fiu de țaran, înălțat prin uriașa lui minte și voință și prin inima lui de mare român pe vremea aceea în fosta monarhie. Comuna, prin Cercul Cultural „Astra“, îi aduce acest modest omagiu, depunând o placă de marmoră. Mulțamește delegaților instituțiilor — Mitropolia Blajului și „Astra“ — precum și tataror oaspeților, cari au venit la serbare.

Cuvântul festiv a fost rostit, în numele despărțământului Blaj al „Astrei“, de către secretarul acestui desp, dl Virgil Stoica, profesor la liceul de băieți din Blaj. D-sa a evocat, în cuvinte foarte frumoase și un stil avântat, uriașa personalitate a marelui învățat T. Cipariu și a schițat activitatea lui de cărturar și mare român. Încheind își exprimă dorința, ca în amintirea lui să se ridice o casă culturală în comuna Pânade, care să-i poarte numele în veci.

În numele conducerii „Astrei“ centrale vorbește dl Dr. G. Preda, vicepreședintele centralei dela Sibiu. Din inimioasa și adânc simțita cuvântare a eminentului intelectual și reprezentant al „Astrei“, dăm aici un scurt rezumat în următoarele: Prin glasul unui moldovean, — drul G. Preda — „Astra“ aduce omagiul ei marelui cărturar, ai cărni înaintași își trag originea din comuna Piatra din Moldova. Deși nu este ardelean, d-sa cunoaște istoria poporului român din Ardeal, și viața acestuia, care începând din veacul 19 se confundă cu viața „Astrei“, care are meritul de a fi obișnuit acest popor cu deprinderi creștinești și bune, infiltrându-i dragostea de neam și țară. Tot „Astra“ a fost aceea care a cimentat legătura dintre popor și conducătorii lui, — po-

poranizmul. Desvoaltă apoi legăturile dintre „Astra“ și T. Cipariu. Arată că T. Cipariu e unul dintre cei 176 intelectuali români cari au semnat petiția către principele Lichtenstein al Ardealului, cerând autorizație pentru înființarea „Asociațiunii“. Tot el a întocmit și regulamentul Asociațiunii. Dovadă de dragostea ce purta intereselor „Astrei“ este faptul, că la 1861 a fost ales primul vicepreședinte al ei, lângă Mitropolitul Andreiu Șaguna, primul președinte, iar mai târziu, la 1877 este ales președinte la Blaj. Cu această ocazie numește T. C. „Astra“ „societate de mântuire a Neamului Românesc“. A dăruit Asociației un loz de 500 floreni, sumă însemnată pe acele vremuri. Cercetător al limbei, om cu largă erudiție și cultură, colecționar de cărți rare, între cari și-a petrecut viața sa. Actele și faptele lui T. C. dovedesc, că poporul român e capabil a da omenirii mari bărbați, câtă vreme se bucură de libertate. Să ne oțelăm inimile și să ne încordăm puterile pentru a lucra la opera începută de Cipariu. Actele și faptele lui T. C. să fie un simbol pentru generația de azi, spre a continua munca spre binele și prosperitatea Neamului.

Ilustritatea Sa Dr. Viștor Macaveiu, vicarul Mitropoliei Blajului, vorbește în numele I. P. S. S. Mitropolitului și în numele Capitlului Mitropolitan, al cărui distins membru a fost canonicul T. Cipariu. Amintește, că Blajul își rezervă dreptul de a-l sărbători, cu tot fastul cuvenit, acasă la Blaj. Apoi schițează pe scurt unele momente mai însemnate din viața lui Cipariu, arătând, că el a fost cel mai mare învățat al veacului XIX și în zilele noastre nu avem un bărbat cu mai multă învățătură, decât doar pe profesorul N. Iorga. Dar Cipariu a fost și luptător politic, pentru libertatea neamului românesc. A fost deputat în dieta Ardealului. Punctele dela adunarea din 1848 dela Blaj au fost schițate de Cipariu. El a fost și un mare preot, scriitor și profesor, educator al elevilor, timp de 21 ani, ca director al Liceului de băieți. Acela care va scrie viața și opera lui Cipariu, va avea o muncă grea. Exprimă dorința ca să se eternizeze memoria lui T. C. prin ridicarea unei case culturale.

Dl subprefect Dr. Traian Mijia, în numele județului și al cetățenilor, se asociază la omagiul adus marelui cărturar și muncitor idealist, care a fost T. Cipariu.

Dl profesor Eugen Bucur, vorbește în numele Liceului de băieți din Blaj. D-sa scoate la relief icoana de dascăl a acestui bărbat, descriindu-și amănunțit portretul. Avea fruntea lată, luminată, privirea ageră, care dovedește adâncă gândire și voință tare. Această voință tare unită cu o inteligență rară, l-a ajutat să devină mare filolog. În istoria literaturii rămâne ca „părintele filologiei române“, adică întemeietorul cercetării limbei vorbite și scrise. Arată apoi activitatea națională alui T. C. și schițează rolul lui ca profesor și bogata lui activitate didactică.

Dl profesor I. Domnariu dela Dumbrăveni, vorbește în numele liceului „Timotei Cipariu“ din orașul Dumbrăveni, scoțând în evidență marea personalitate alui T. C., care a schimbat mentalitatea de concesiuni, ce începuse a se înstăpâni în Blaj în acea epocă. Promite, că liceul ce-i poartă numele, îi va ridica o statuie și va urma cu sfințenie pilda lui de activitate.

Reuniunea Femeilor Române Unite din Blaj, a cărei înființare se datorește deasemenea marelui Cipariu, aduce omagiul ei prin glasul prezidentei sale d-na prof. Emilia Hopârtean, care prin o cuvântare ducioasă și de o rară gingășia exprimă recunoștința femeilor române pentru înființarea acestei instituții naționale și de caritate. D-sa declară în numele Reuniunii, că „va lucra, precum a muncit și până acuma, contra potopului de păcătoșenie, de lux, de viață fără lege și fără Dumnezeu, ce duce la destrămarea vieții noastre de cinste omenească, de virtute așezată și de tărie de Neam, — va opune acestora falanga rugăciunilor ei, a graiului ei, a carității ei, a propriei ei vieți de cinste omenească trăită în gândul Neamului“.

Încheindu-se seria cuvântărilor, solemnitatea de comemorare a luat sfârșit la orele 13.

Asistența

În numeroasa asistență am remarcat pe următorii delegați și oaspeți: Il. Sa Dr. V. Macaveiu, vicarul Mitropoliei Blajului, Dr. G. Preda vicepreșed. „Astrei“ Sibiu, Dr. T. Stoescu și Dr. Silviu Cupcea medici Sibiu, Dr. Ilarie Holom fost prefect, adv. Dumbrăveni, N. Negruțiu dir. Liceului „T. Cipariu“ Dumbrăveni cu profesorii I. Domnariu și Eug. Garda și o delegație de elevi, Dr. Traian Denghel primpretor Aghires, prof. Emilia Hopârtean, prez. R. F. R. U. din Blaj.

Foia „UNIRII POPORULUI“

Moș Marin

Avea dreptate satul să spună că pe vorba lui Moș Marin poți zidi biserică. Așa om de ispravă și vrednic, și priceput la toate, și săritor la nevoile altora, mai rar trimite Dumnezeu, — da și când îi trimite undeva, apoi acolo eurat că se implinește vorba Românului: omul sfințește locul. Ce erau Tuseștii cu douăzeci de ani în urmă, până a nu veni Moș Marin? Un sătun de vro treizeci de cocioabe nici un gospodar ea lumea, femeile se ciomăneau toată ziua, bărbații se îmbătau și-și stăceau nevsetele'n băta, copiii flămânzi, ofiliți și plini de toate cele, plângeau pe sub lăviți, și vită 'n bătaia nu se pomenea, nici păpușoiu în pătule; — ciulimi pe curățari, pe izlazuri bozii și dudău, în sat sârceie lucie. Nici horă dinaintea crășmei nu se mai știa, nici jocuri de copii, nici plug la Sân Vasile. Până și doina, strămoșeasca doină, speriată de așa ticloșie, fugise 'n lumea toată din locurile astea blestemate.

Ba nu cumva că era să plângă după ea Kir Mihail posesorul, ori Șmil arăndașul, stăpânii fără pis de îndurare peste toată esata asta de robi vlăguiti și păcătoși!

... Uade mai e Mihail? Pe unde-o mai fi Șmil acum? Țăranii, izățăriți, își muncesc astăzi pământul lor, căsute vesele s'au ridicat pe unde erau bordce triste și afumate, drept dragul să le privești cum strălucesc în bătaia soarelui, cu părții lor drepte și albi, cu prispa metoșă și largă, cu brăie de lutișor la îmbinare și prispa și'n jurul ferestrelor. S'au deșteptat din amonțire robii dinaintea de vreme, și-au prins puteri, și-au prins indemn unul dela altul, și'nsectul cu'acelul s'a sădit și-a crescut pom lângă pom, s'a ridicat și s'a întins gospodărie lângă gospodărie.

E altă lume de când a dejugat Moș Marin aici. Toate s'au prefăcut și s'au înfrumusețat. Și anii sunt mai buni de-atunci, și pământul, și oamezii. Ia priviți mândrețea de horă în bătaia crășmei. Și de voinici și de fete frumoase! Iacai, când e vorba de Mitrană, erezi că-i zăuș de prin basme, nu e mai chip și faptură omenească. Răd flăcăii pe sub mustață și-și dau coate privind-o; iar ochii li-se fac mici și umezi, și strălucesc, cum strălucesc fluturii de pe cămașa ei în bătaia soarelui.

— Tu nu mai poți când o vezi, Anușo... par'că nu te'ncrezi că-i a ta...

— Că Dumitale Tătușă, nu ți-o fi dragă ha? — Și Anca râde și face cu ochiul la lumea strănsă, ea de obicei, împrejurul lui Moș Marin, pe tăpșanul de sub nuc.

— Hm, da ia întrebați-o dragii mei, pe Dumacaci, care vă face cu ochiul, are la știință cu ce greutate și cu ce primejdii îi îngredă o frumusețe ca asta pe lume? Pe câți nu-i ispitește bogăția asta scumpă... Trebus să îi om ca s'o știi păzi...

... Voi, mai dușeți-vă iacolo, copii, de vă jecați — ce-ascultați la vorbele oamenilor mari!... Apoi, eu știu foel frumuseții, că doar am avut și eu o minune de fată, de venac Dumacaca flăcăii, ca la comedie, de peste dealuri și coclaurii s'o vadă la horă; și nu se mai dau duși, nici morți, de pe la noi. Ca-i Mitrană acu? Mai grozavă era Anușo... pune-ți tulpănu la ochi și ți-i ascunde că-i vorba de tize...

— Poi dă, fata mea, fiecare la vremea lui. Acu se chiamă vorba că-i rândul Mitranei. — Și cum vă spuneam, se face Anușo mea așa... de seama Mitranei... aptesprezace... optisprezace ani... pe-aicea; și naltă, și rumcă, și voinică, de ți-se lumina sufletul când te uitai la ea. Biata măsă, biată să fie de păcate — ce vrei? eap, de femeie — las' e'o pierdea din ochi nu altă ceva, de câte năzdrăvăni toate i-ar fi trecut fetei prin gând —, de cuvânt, să-i tie hangu. Da în vremea asta, peșitorii își făcuseră vad la noi. La început nu mă prea amestecam, le lăsam pe ele să alungă și să hotărască; și ele se lăsam pe tăpșanul de sub nuc.

Ștefan Pop, Dr. Coriolan Suceiu, Eugen Bueur, Dr. Sept. Toderan, Virgil Stoica, V. Stanciu, N. Cristian, dș. M. Sabău și A. Todica profesori și profesoare dela școalele din Blaj, Ing. G. Barbu cu dna, Dr. Gr. Șimon, șef de serv. Blaj, C. Schian subvizor șc. Dumbrăveni, Traian Radu cu dna, notar Șona, toți preoții și învățătorii din comunele învecinate etc. etc., și o multime mare de popor din comunele Biia, Șona, Sânel, Spini și Ielod.

Banchetul

La ora 13 jum. s'a servit oaspeților o masă copioasă în casa foarte ospitalieră a păr. Ioniță Brad. S'au rostit toasturi din partea Il. Sale Dr. V. Macaveiu și a d-lor Dr. G. Preda și Dr. C. Suceiu și s'a trimis o telegramă de simpatie și urări de bine d-lui Alexandru Lupeanu-Melin, președintele desp. Blaj al „Astrei”, — unul dintre inițiatorii serbării de azi — aflat bolnav la Cluj.

Producțiunea teatrală a tineretului

La ora 15 a avut loc, în școala primară producțiunea tineretului comunei, sub conducerea păr. Ioniță Brad. S'au jucat, foarte bine, 2 bucăți de teatru și s'au cântat mai multe puncte de cor, iar în pauze fanfara pănăzenilor, de curând înființată, a delectat publicul cu frumoase cântări naționale și de joc. La ora 17 producțiunea a aluat sfârșit și oaspeții au plecat acasă, ducând cu ei minunate impresii dela această pioasă serbare, organizată de bravii pănăzeni, sub conducerea harnicului și neobositului păr. I. Brad.

Corresp.

Fetiță arsă de vie. Copilița Valentina Pruticam, de 6 ani, din Iași, a rămas singură acasă și, voind să se joace, s'a apropiat de cuptorul în care ardea un foc strașnic spre a-și face de lucru cu flacăra lui. Fiind însă prea mare apropierea, flacăra i-au cuprins părul și hainele, pricinuindu-i arsuri groaznice pe tot trupul. Nefericita de ea a fost dusă în mare grabă la spital, dar n'a mai putut fi salvată din ghlarele morții cari i s'au înflpt atât de strașnic în trup, și în scurtă vreme a murit.

Evreii

Astăzi, când atâta lume îi urește — și cu drept cuvânt — pe Evrei; astăzi când sunt partide politice, la noi, chiar cari au drept pudctul cel mai de căpetenie al programului lor, problema evreiască; astăzi, când dl Hitler în Germania îi dă pe Evrei afară din toate slujbele, ba chiar și din țară; astăzi, când Arabii din Palestina i-ar stânge pe Evrei într'o lingură de apă; astăzi, când Englezii, cari stăpânesc Palestina, au de gând foarte serios să împărtească Palestina între Arabi și Evrei, și astfel să pună capăt, odată pentru totdeauna, certelor dintre aceste două popoare; astăzi, zic, e bine să ne dăm și noi seama, care este învățătura bisericii noastre despre Evrei.

1. Poporul evreesc a ajuns la soarta lui Cain.

Cine nu cunoaște istoria lui Cain și Abel, a celor doi fii a lui Adam și Eva? Abel a fost păstor de oi, iar Cain, cel mai bătrân, lucrător de pământ. Amândoi au adus jertă lui Dumnezeu din roadele pământului. Și a căutat Domnul spre Abel și spre darurile lui. Și s'a întristat Cain tare și fața lui era posomorită. Și l-a omorât Cain pe fratele său Abel. Și a zis Domnul: »Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă către mine din pământ. Și acum ești blestemat de pământul care și-a deschis gura sa, ca să primească sângele fratelui tău din mâna ta. Când vei lucra pământul, acesta nu-și va mai da roadele sale ție; zbciumat și fugar vei fi tu pe pământ» (Facerea 4, 10—12).

Abel este protochipul Mântuitorului, iară Cain reprezintă soarta poporului

evreesc. Precum l-a pizmit Cain pe Abel — Intocmai așa l-a pizmit și poporul evreesc pe Isus pentru multele minuni pe cari le-a făcut pe pământ și pentru că l-a ales pe el Dumnezeu și l-a preamărit mai mult decât pe alții. Precum s'a întezit pizma lui Cain până la omor — Intocmai așa s'a întezit și ura fariseilor, cărturarilor și arhierilor împotriva lui Isus, când au cerut dela Pilat moartea Răscumpărătorului și, în ura lor neîmpăcată, au fost în stare să se blesteme zicând: »Sângele lui asupra noastră și asupra fiilor noștri» (Matei 27, 25). În sfârșit precum Cain l-a dus pe Abel afară la câmp ca să-l omoare — Intocmai așa l-au scos și arhierii, fariseii și cărturarii pe Isus afară de oraș, pe muntele căpăținilor, ca să-l răstignească.

În aceeași vreme însă i-a ajuns și blestemul care l-a ajuns pe ucigașul Cain, mai adăugându-se la acela blestemul Mântuitorului: »Și voi pliniți măsura părinților voștri. Șerpi, pui de năpărcă, cum veți scăpa de judecata gheenei? Pentru aceasta iată trimit la voi proroci și înțelepți și cărturari, și dintr'înșii veți omori și veți răstigni și dintr'înșii veți bate în săboarele voastre și veți alunga din cetate în cetate. Ca să vie asupra voastră tot sângele cel drept, carele s'a vărsat pe pământ, dela sângele lui Abel cel drept până la sângele Zahariei, fiul Varahiei, pe care l-ați omorât între biserică și altar. Amin zic vouă că vor veni toate peste neamul acesta... Iată se va lăsa casa voastră pustie» (Matei 23, 32—37).

Blestemul lui Cain se poate cuprinde pe scurt în cuvintele: »Zbciumat și fugar vei fi tu pe pământ», care este și al poporului evreesc, la care se mai adaugă blestemul rostit de Isus: »Iată se va lăsa casa voastră pustie».

2. Împlinirea blestemului.

Aceste două blesteme s'au împlinit întocmai în poporul evreesc, pentru că nu există alt popor mai zbciumat și mai fugar decât acesta, pe întreg rotogolul pământului, iară casa lor, Ierusalimul și Palestina, lăsată s'a pustie de ei, pentru că

scot la capăt? Zi că-i dă dracu în gând să vie într'o noapte să horbăcăiască prin ograda noastră. Doamne ferește, într'i ntr'un păcat. Nu mai aveam tihnă, nu mai aveam somn, fata plângea, miera mă boscorodea într'ună. Ca să curm — ce-mi zic? Am doi băieți mari înzurați, la casa lor. Stau să-mi strâng tot de pe câmp. Mă răfuiesc cu boierul. La casa și pământul pe seama băieților. Imi înears tot, imi iau frumușel nevasta și fata, și mă duc — unde m'a îndrepta Dumnezeu, că lumea-i largă...

Ei, și iacă așa au venit lucrurile de-am poposit aici la cumătru Vasile, tovarăș vechiu de cărușie — Dumnezeu să-l ierte — și apoi insectul su insectul mi-am înfiripat iar gospodăria, că dacă-i sănătate și omu-i vrednic toate se fac. Și nu mi-a părut rău, și nici azi nu-mi pare, că mi-am lăsat casa și pământul, pentru că cinstea-i mai scumpă și decât casa și decât pământul. Și-au fost, se vede, toate pe voia Celui de sus, că iacă toate-au eșit la bun sfârșit...

Alexandru Viahuță

Jucați cu încredere la Loteria de Stat COLECTURA OFICIALA Sediul Central: Cluj Str. Reg. Maria No. 46.

că unu-i sărac? ba că altuia-i bate coliva în piept, ba că nu-i vremea și să mai așteptăm. În sfârșit, bug eu de seamă să toate astea-s vorbe de clacă, și într'o zi numai ce-o apue pe nevastă din scurt:

— Ia ascultă, Mărando, da de Paraschiv ce zici?

— Care Paraschiv?

Se făcea moartă 'n popușoi.

— Cum care? Că nu-i decât unu 'n sat: Paraschiv al Saftoi Morarului, îi flăcau cu minte, singur la părinți, muncitor, gospodăru; de voinic și de frumos — slavă Domnului... ha? Ce zici?

— Doamne, zău, Marine, cât nu vrei tu să ne mai ridicăm și noi o leacă din ce suntem. Cum ții tu să rămâi tot în treapta tal... Nu vezi ce fată avem? Să stea alături cu boierii de seamă, da nu...

— Ce băigui tu, Mărando? Se vede că nu îi-s mințile acasă.

— Ba nu băigui de fal. Știe ca Măranda săraca ce spune. Da ai cu cine te 'ntelege?

Șatuncel, par'că deodată mi-s'a luat o perdea de pe minți.

— Bine, muere nebună, să mai bine nu îți-aș zice — vra să zică de asta se tot învățeste pe-aici clăpăugul ciocoiului... Ei, taci tu coane Nicușor, să-ți găsește el badea ac de sojoc. Auzi tu oara dracului!...

Și unde mi-am luat, până una alta, pe le-

lita Măranda la rapanghel, și dă-i, și dezveas-o și descânt-o — până i-am pus mințile la loc. Norosire că nu se întâmplase nimic cu fata; putea să-mi dogorească obrazul, de nu dechideam ochii la vreme. Și m'am pus pe pază strașnică. Un pas nu mai făcea Aneuca de lângă mine. Noaptea, cât auzeam cel mai mic șgomot — eram în picioare. Înărcasem pușca cu sfărături de ceană, și o țineam în cuiu deasupra patului. Acu, zie, să poftescă puiul de ciocoiu prin bățatură pe la mine, că l-a văzut aghiuță! Dimineața — Aneuca cu mine la câmp — și muncea fata mea cât patru bărbați. În vremea asta cioclovina se pârpoala pe jărătic, și o vadă. Și într'o zi, numai ce să mă pomenesc cu el la ogor... Bade Marine c'am auzit că-i fi supărat pe mine, că eu... așa și pe dincolo. — Și unde las lucrul și mă întorc răstît la el:

— Ia 'n ascultă, Domnișorule — lui acolo — să faci bine să-ți cauți de treabă, și vorbă cu fata mea să nu mai faci. Caută-ți fete de seama D-tale. D-ta ești boier, noi suntem țărani, și n'avem nimic de împărțit cu de-al D-ta. M'ai înțeles?... Cu mine — scurtă vorbă.

Și a plecat ca un eștel cu coada între picioare. Se făcuse vorbă în sat și la curte despre asta. În sfârșit, eu nu eram în boii mei. Mă tot gândeam în fel și chip. Ciocoiul, pe cât înțelegeam legase școala la gard. Cum s'o

deși acest popor este împrăștiat pe întreg rotogolul pământului, în Palestina trăiesc mai puțini, fiindcă nu-i pot suferi Arabii, cari au cuprins casa cea pustie a lor.

Blestemurile acestea au trebuit să se îplinească întru poporul evreesc cu atât mai ales că ei nu s'au mulțumit cu răstignirea lui Isus, ci l-au ucis și pe sfântul Ștefan arhidiaconul, sfântului apostol Iacob i-au tăiat capul, iară pe sf. apostol Petru l-au întemnițat și erau gata să-l omoare și pe el, dacă nu-l scăpa ingerul din temniță.

Tocmai de aceea Dumnezeu — deși numai cu foarte mare durere, căci văzând Isus cetatea Ierusalimului, a plâns pentru dânsa — a blestemat Ierusalimul și i-a prezis pustiirea, zicând: „De ai fi priceput și tu întru această zi a ta cele ce sunt spre pacea ta! Iară acum s'au ascuns dela ochii tăi. Căci vor veni zile asupra ta și vor pune vrăjmașii tăi șanț împrejurul tău și te vor încunjura și te vor împulzi de toate părțile. Și te vor face asemenea cu pământul, și pe fiii tăi întru tine, și nu vor lăsa întru tine piatră pe piatră, pentrucă nu ai cunoscut vremea cercetării tale» (Luca 19, 41—44).

Și de fapt. La anul 67 după Hristos, Vespasian, generalul împăratului roman Nero, vine cu oaste mare asupra pământului sfânt și ucide și dărâmă tot ce-i stă în cale. După trei ani, în anul 70, feciorul său Tit Vespasian cucerește cetatea Ierusalimului, omoară pe cei 600.000 de Evrei adunați între zidurile cetății pentru sărbătoarea Paștilor și aprinde și vestita biserică a lui Zorobabel, așa că nu rămâne din ea piatră pe piatră.

După 300 ani împăratul de pe atunci al Romanilor, Iulian Apostatul a încercat ce e drept să rezidească zidurile bisericii, și astfel să dovedească lumii întregi că prorocia Mântuitorului nu s'a împlinit. Inșă, dupăcum ne povestește păgânul scriitor Marcellinus Almiianus, limbi de foc au eșit din pământ cari au împiedecat rezidirea bisericii, așa că, cu acest prilej, s'a împlinit și mai minunat prorocia lui Isus, nerămânând piatră pe piatră din acele ziduri. Și, de atunci, în neamărate rânduri, au încercat Evreii să-și rezidească biserică și cetatea, dar n'au izbutit, iară ei au rămas singurul popor mare și puternic din lume, fără de țară.

Și, cu toate că de atunci s'au împrăștiat între toate popoarele lumii, au rămas un popor a parte, urgisit și chiar urit de toată lumea. Alte popoare, ca Avarii, Hunii, Goții, Vandalii și chiar Romanii au pierit, amestecându-se cu alte popoare, pe când poporul jidovesc nu s'a amestecat și n'a pierit, ci trăiește prin toate țările lumii, acomodându-se împrejurărilor și învățând limba poporului respectiv, dar rămânând totuși aparte, cu religia și obiceiurile lui, ceea ce este o adevărată minune și dovadă că Isus este Dumnezeu adevărat, iar prorocia lui cu adevărat prorocie.

S'au împlinit deci, în poporul evreesc, nu numai prorociile lui Isus, ci și ale lui Danil prorocul dar mai cu seamă a lui Ozie prorocul care prorocise: „Căci zile fără de număr fiii lui Izrail vor rămânea fără rege, fără căpetenie, fără jertfă și fără de altar, fără de preoție și fără de arătători» (3, 4).

3. Scopul lui Dumnezeu prin susținerea poporului evreesc.

Sunt mai multe. Întâi Dumnezeu vrea ca toată lumina, toți creștinii mai ales, să înțeleagă din soarta acestui popor că: »Mare ești Doamne, și minunate sunt lucrurile tale și nu este cuvânt spre lauda minunilor tale«. Să înțeleagă că susținerea acestui popor este o adevărată minune și o dovadă a dumnezeirii lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Al doilea scop al lui Dumnezeu este, ca Evreii să păstreze, neștirbite, cărțile Vechiului Testament și din acestea să se poată dovedi lumii întregi, că toate prorociile profetilor s'au împlinit în Isus Hristos și că el este adevăratul Mesia cel mult așteptat. Știți însă, cum sunt ei cu cărțile acestea? Ca orbul care privește în oglindă. Se uită bietul, chipul lui de fapt se vede, îl vede toată lumea, numai el nu, fiindcă este orb și nu poate vedea. Așa și poporul evreesc, a cărui soartă se află descrisă și prezisă în cărțile Vechiului Testament, cu adevărat »văzând nu vede și auzind nu aude, nici nu înțelege« (Matei 13, 13).

A treia menire a poporului evreesc este, să se îplinească întru el prorocia sf. apostol Pavel: »Orbirea la o parte din Izrail s'a făcut până ce va intra plinirea neamurilor (adecă până ce se va vesti evanghelia la toate popoarele), și așa tot Izrailul se va mântui, precum este scris: »veni-va din Sion izbăvitorul și va alunga fărădelegea lui Iacob. Și aceasta va fi legătura mea cu ei, când voi lua păcatele lor« (Romani 11, 25—28).

Atunci, la sfârșitul lumii, va veni din nou prorocul Ilie, cel mai mare dintre prorocii de demult, și-i va întoarce și pe Evrei la pocăință, dovedindu-le că Isus este cu adevărat Mesia. Iară Evreilor le va cădea vălul și albeața de pe ochi, și-și vor recunoaște rătăcirea cea îngrozitoare. Și numai după aceea va veni sfârșitul lumii și judecata de pe urmă.

Din toate cele arătate până acum se vede, cum trebuie să ne purtăm noi creștinii față de poporul evreesc.

E un popor netericit. Un popor care ispășește vina părinților, un popor însă care nu este mai puțin bun decât au fost părinții lui din Vechiul și dela începutul Noului Testament.

Având în vedere porunca dumnezească: »Să iubești pe deaproapele tău ca pe tine însuși«, noi nu-l putem urî, nu-l putem neîndreptăți, nu-l putem prigoni. Nu putem însă nici să-l lăsăm să-și bată joc de noi și să ne sugă sângele. Poetul nostru Alexandru i-a numit, și pe drept cuvânt: »lipitorile satelor«. Ei bine, de lipitori ne apărăm și nu le lăsăm să ne sugă sângele și să ne omoare.

Așa trebuie să facem și cu poporul evreesc. Ne vom feri de el, ca să nu ne sărăcească și, când va fi nevoie, îl vom pedepsi, dar totdeauna vom lucra împotriva lor numai conform poruncilor dumnezeiești și necălcându-le pe acestea, adecă creștinește.

Părintele Iuliu

Mare nenorocire de cale ferată în Germania. La Neuss în Germania s'a întâmplat în săptămâna aceasta o mare nenorocire de cale ferată. Un tren de persoane a sărit de pe șine provocând moartea a 14 călători și rănind greu pe 38. În trenul acesta se aflau mai mulți creștini catolici cari se întorceau dintr'un pelerinaj dela Romerskirchen la Kevelaer.

Numiri de profesori

la școlile secundare din Blaj

Pentru anul școlar 1937/8 au fost numiți la Blaj, la diferitele școli secundare, următorii profesori suplینitori, de către Preavenăratul Conzistor Arhiepiscopesc.

La Liceul de băieți: Păr. Vasile Cristea la catedra de religie, Virgil Stanciu la română, Gheorghe Biriș la latină, Iuliu Gheție latină, păr. Ioan Vultur franceză, Vladimir Sidac franceză, Nicolae Gheție germană, Iacob Boreea filozofie, păr. Filip Pop fizico-chimie, Nicolae Brumar fizico-chimie.

Liceul de fete: păr. Ioan Belu religie, Eugenia Todica română, Victoria Borcea latină, Margareta Sabău latină-elină, Alexandrina Sâmpălean franceză, Silvia Boșănciu filozofie-drept, Maria Jacodi fizico-chimie, Miroslava Ansa calligrafie desen, Felicia Pop-Rinea lucru de mână, Maria Popescu-Stoica gospodărie.

Școala Normală de învățători: Virgil Stoica română, Ioan Sâmpălean franceză, Emil Mesaroș geografie, Dumitru Muntean științele agricole, Matei Mănea învățător la școala de aplicație.

Școala Normală de învățătoare: păr. Dr. Augustina Ciungan religie, Aurelia Socasiu geografie, Maria Bad matematici, Maria Abrudan lucru de mână țesut, Sora Constantina Ciora gospodărie, Livia Vișu învățătoare la școala de aplicație.

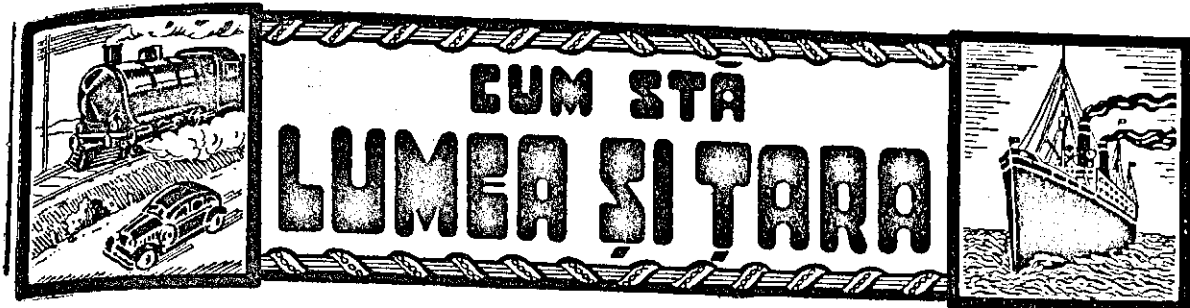
Liceul Comercial de băieți: Augustin Nemeș română-franceză, Traian Jacodi italiană, Emil Nireșteanu geografie, Alexandru Pol științele comerciale, păr. Iuliu Moga mărfuri-fizico-chimie, Eugen Vișu aritmetică, Olimpiu I. Barna științele juridico economice, păr. Ion Florea muzică cu dexterități.

Liceul Comercial de fete: Elvira Neamtu-Suciu română-franceză, Rozalia Duca germană, Lidia Gavrilăscu italiană, Livia Suciu-Poza științele comerciale, Tulia Groza-Țuțura științele comerciale, Victoria Urzică aritmetică, Olga Spaniol-Alămorean științele juridico economice, Veturia Fulicea științele naturale-fizico-chimie-mărfuri, Otilia Gaël geografie, Maria Băgăian gospodărie.

Gimnaziul Industrial: Petru Șerban catedră științifică-literară, Gheorghe Ciora profesor-maestru-tâmplar, Constantina Șerban maestru la mașini.

Școala de menaj: Ela Cristea directoare și la catedră de științele menajului, Silvia Comșa română-franceză, Ludovica Motos matematică-fizică-chimie-științele naturale, Maria Trifan — Gabor țesut-ormamentatie, Zamfira Graur bucătărie.

Cea mai mare piatră prețioasă din lume. De felul ei e diamant și învățatul l-eu botezat cu numele de Callinan. Cântărește mai bine de o jumătate de kilogram; de sine înțeles atunci că și valoarea lui va fi foarte mare. A fost aflat într'o mină de astfel de pietri. Înainte cu 30 de ani, în partea de miazăzi a Africei. În 1907 a fost dat de cinstite regelui Angliei, Eduard al VII-lea, de guvernul țării în care a fost aflat. Era atunci ca o bucată de piatră fără forme plăcute. Cioplitura lui s'a făcut într'o mare fabrică din orașul Amsterdam. A ținut vreme de 10 luni acest lucru. Din bucatile cari au căzut la cioplitire, s'au făcut alte 9 pietri scumpe mai mari și 96 mai mici. Acest diamant, după ce a fost gafa, a fost pus între scumpetarile curții regesti din Anglia unde se află și azi.

Ce mai este nou în politică

În amintirea unui mare luptător naționalist

În 8 Septembrie, tineretul național țărănist, din jud. Alba, a prăznuit cu mare pompă în comuna Micești, amintirea p. Ioachim Totoianu fost mare luptător naționalist pe vremuri. Cu acest prilej au luat parte o mulțime de oameni de seamă ai partidului național țărănist, având în frunte pe însuși d. Iuliu Maniu, care a ținut să veșnicească numele fostului său tovarăș de luptă dâră pentru neam și pentru lege, printr-o cuvântare minunată. „N'aveam — spunea printre altele d. I. Maniu — în vremurile mai vechi advocați, n'aveam medici, n'aveam ingineri, aveam doar o falangă demnă de preoți, vrednici luptători. Ei erau intelectualii noștri. Întreaga luptă de desrobire a neamului românesc s'a dat sub semnul crucii. Greutatea mare cădea pe umerii țărănimii, a preoțimii și a dăscălimii“.

Tineretul național țărănist a așezat pe casa acestui în veci neuitat preot o piatră de marmoră ca semn de recunoștință. Prăznuirea s'a sfârșit, cu o pomă pentru sufletul răposatului și cu o masă mare la Alba-Iulia, la care au luat parte peste 200, de oameni, și la care s'au ținut o mulțime de cuvântări.

Întoarcerea d-lui N. Titulescu în țară

D. Nicolae Titulescu, fostul nostru ministru de externe se va întoarce în țară în ziua de 6 Octombrie, pentruca în 8 Octombrie să-și înceapă lecțiile de drept civil la Universitatea din București. Dânsul se reîntoarce în țară, fiindcă legea învățământului nu-i mai permite să stea departe de școală atâta vreme cât mai vrea să fie socotit ca profesor.

Moartea unui politician român de seamă

La Cluj, s'a stins din viață zilele trecute politicianul Dr. Aurel Socol, avocat distins și președintele organizației național-țărăniste din județul Cluj în etate de 59 ani. Răposatul a fost ales de opt ori deputat al Clujului și a fost un om de seamă și de omenie.

Înmormântarea i-a fost de toată frumuseța, cum Clujul n'a mai văzut. Au luat parte la înmormântare dnii: Ion Mihalache președintele partidului național-țărănesc, Dr. Iuliu Maniu fost prim-ministru, dl Ioan Răducanu fost ministru, dl Oct. Tăslăuanu, fost ministru, apoi tot ce are Clujul mai ales și peste 5 mii de oameni.

Ce se mai petrece'n Rusia

Bine cu siguranță nu, ci numai rău. Așa spun toate știrile cari apucă a trece granița dincoace, la noi. Condamnările la moarte și omorurile pe furie se țin lanț.

În zilele acestea au fost proaspăt condamnați și împușcați trei dintre fruntașii unei organizații contra-revoluționare. Alți membri ai acestei organizații au fost prinși și duși în diferite închisori.

Toate acestea se întâmplă, fiindcă Stalin „omul de oțel“ se teme de moarte. Și pe drept cuvânt, căci dacă dușmanii lui au cutezat să-l omoare pe unul dintre cei mai buni prieteni ai săi, atunci cu siguranță nici pe el nu-l vor cruța.

Un mare stat al neamurilor

Într'una din zilele săptămânii acesteia s'a ținut o mare sfătuire diplomatică a neamurilor într'una dintre frumoasele localități din apropierea Genevei, în Elveția.

Ea a fost pusă la cale de cele două mari puteri europene Franța și Anglia și au fost invitate, spre a lua parte, Italia, Rusia bolșevică, Germania, România, Iugoslavia, Turcia, Egiptul, Albania și Bulgaria.

Pricina pentru care s'au strâns la acest mare stat toate aceste popoare ale lumii este dorința reglementării umblării vapoarelor pe apele Mării Mediterane și întocmirea unui plan de stăpînire a hoților de mare cari pricinuesc mari stricăciuni tuturor vapoarelor ce le cad în ghiare.

Războiul din China

Japonezii s'au infuriat oam rău pe Chinezii. La Shanghai tunurile lor au făcut un prăpăd îngrozitor. O zi întreagă au tras fără încetare asupra ținutului Putung. Chinezii au răspuns și ei asupra Shanghaiului, dar tunurile lor n'au prea făcut mari stricăciuni. Ziua aceasta de luptă a fost una dintre cele mai grozave, atât pentru unii, cât și pentru alții.

Rușii, cari nu-i au la inimă de loc pe japonezi, au trimis ca ajutor chinezilor 72 de avioane. Alte 250 de avioane și 250 de tunuri bolșevice sunt în drum spre China, iar mareșalul Bluecher, comandantul șef al armatei bolșevice din răsărit și-a mutat reședința mai aproape de hotarele Chinei.

Japonezii puși în fața acestei primejdii au mai mărit bugetul țării cu încă 2022 milioane yeni (bani japonezi) pentru a-și putea câștiga arme și muniții.

Chinezii, cari sunt mulți la număr, câtă frunză și iarbă, au înconjurat cu 20 de divizii Shanghaiul și trag nădejdea că vor izbuti să-i învingă pe japonezi.

Manevrele regale de toamnă. În toamna anului acestuia manevrele regale se țin în regiunea Sibiriului. Armatele vor fi conduse de generalii P. Dumitrescu și Clupercă având de șef pe generalul inspector de armată Motaș. Concentrările se fac în două serii. Una a fost încorporată la 1 Septembrie, iar a doua va fi încorporată la 1 Octombrie.

Ingrijirea locuinții

Nu se poate nici vorbi despre îngrijirea locuinții, când aceasta nu are decât o singură odaie, sau când, deși are două sau trei, întreaga familie petrece, ziua-noapte într'o singură cameră. Cazul întâi nu se mai prea întâlnește. În simple bordeie sau colibe mai trăesc prea puțini români în ziua de azi: oameni săraci lipiți pământului sau lucrători la pădure, la câmp, când moșia e departe, în decursul muncii de vară. În cazul din urma nu familia întreagă trăește vreme îndelungată în adăposturi cu o singură încăpere. Ci sau numai bărbatul, ca la munca din munți, sau copiii mai mici, cei mari și tatăl lor dormind sub cerul slobod, cum se întâmplă la muncile de vară.

Încolo, mai mult țiganii sunt aceia cari mai trăesc și azi în bordeie. Faptul, că și numai înainte cu o sută de ani mai erau destule sate cu locuințe dintr'o singură cameră, se explică prin primejdiile năvălirilor dușmane cari pârjoleau satele românilor. Așa că pentru ei nu se plătea să-și facă locuințe prea costisitoare.

Dar e cu mult mai des cazul când o familie are o casă cu două sau trei încăperi și totuși locuiesc ziua-noaptea în una singură. Atunci, de bună seamă, greu se poate vorbi de îngrijirea locuinții. Unde e prea multă lume adunată nu se poate ținea o bună rânduială și curățenie, nu se poate aerisi cum se cade. Iar acesta e întâiul lucru trebuincios pentru a avea o locuință sănătoasă. Dacă sănătatea e darul cel mai prețios pe care ni-l dă Dumnezeu și cea mai mare avere, noi suntem datori să facem tot ce ne stă în putință pentru a o păstra în noi și în copiii noștri.

Deci mai întâi, când clădim o casă nouă să o facem cu cel puțin trei camere, pe lângă cămară și pivniță. Una va sluji de bucatărie și prânzitor, a doua de locuit peste zi și a treia de dormit peste noapte. Dacă sunt familii mai numeroase, o parte din membri ei vor dormi în odaia de peste zi, după ce a fost bine aerisită în fiecare seară, fie vară fie iarnă, iar alții în camera a treia. De obicei plugarii noștri nu întrebuințează aceasta cameră de a treia, „casa dinainte“, cum se spune în unele părți, decât în zile de praznic pentru a primi oaspeți. Ei se tem, că având de obicei mobila cea mai scumpă, patul cel înalt, cu covoarele și perinele, acestea să nu se strice. Și așa se grămădesc cu toții și dorm, claie-grămadă, în camera pe care o folosesc ziua, și care, dacă sunt numai două de toate, o folosesc și de bucatărie.

Adeseori rămâi îngrozit văzând în ce paturi și cum dorm și unele din familiile celea mai avute ale plugarilor. De când încep a se pregăti de culcare, nu-i mai cunoști că-s românii curat îmbrăcați de peste zi. Își iau pe ei niște sdrențe, copiii se culcă doi, trei și chiar patru într'un pat, pe niște saltele cu paele putrede adeseori și se coperă uneori cu țoale rămase... și cari n'au mai fost spălate de când au eșit din piua.

Vom continua încă de a vorbi despre acest neajuns.

(Dela Secțiile „Astrei“).

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

DE PRIN SATE

Sfintele misiuni din Archiud jud. Mureș

În urma dorinței locuitorilor români-uniți din Archiud și la intervențiile bunului nostru păstor sufletesc, Pr. Patriciu Tătar, s'a aprobat de către Preavenzeratul Consistor Mitropolitan ținerea în acest an a unor misiuni sfinte în comuna noastră.

Blajinii locuitori își aduceau aminte, că în anii 1907 și 1908 au avut ca învățător confesional pe Iuliu Pop, care în scurtul timp de 2 ani a desfășurat o activitate rodnică și care prin conduita lui a lăsat urme adânci în sufletele lor. Considerându-l ca pe un iubit fiu adoptiv al satului lor, i-au urmărit viața dusă departe de ei. Au auzit de darul dumnezeesc ce-l are în propovăduirea evangheliei lui Hristos și au cerut ca sf. misiuni rânduite lor să fie ținute de Preacuvioșia Sa Pr. Egumen Lucian Pop. În acest scop au amânat data ținerii misiunilor. Iubitul și harnicul paroh Patriciu Tătar aproape cu un an înainte a pregătit totul în vederea acestui minunat prilej de primenire sufletească. La apelul Sf. Sate și din donațiunile credincioșilor s'a adunat frumoasa sumă de 20.000 lei din care s'a cumpărat un rând de ornate pt. festivități, un potir cu cupa de aur și s'a suflat cu sur vechiul potir.

O vreme pomorâtă, prăvestitoare de toamnă, a premers zilelor sorosite pentru sf. misiuni.

Dar iată, că în ziua de 26 Aug. la orele 3 d. m. zorii s'au imprăștiat, iar soarele a învâluit ținutul în razele lui calde. Total s'a înveselit. Nu poate mult Pr. Lucian dela Moisseu, însoțit de Pr. P. Tătar, sosind de către Teasa, a fost întâmpinat la poarta de triumf ridicată de popor. Aici corul bisericesc a lătat cântece religioase, după care notarul com. a rostit o scurtă cuvântare, arătând bucuria îndoită ce o simțese cu toții atunci când îl revăd în mijlocul lor pe cel ce nu l-au putut uita și care acum vine să le aducă mângâiere sufletească. A fost o revedere emoționantă. Bătrâni și tineri, femei și copii strănși în jurul preacuviosului Părinte au lăcrimat de bucurie. Li sărutau mâna și-l îmbrățeau cu privirile lor pline de o dragoste profund respectuoasă. Nu-și putea stăpâni emoția nici părintele Lucian. Cu ochii scâldați în lacrimi îi privea pe iubiții lui foști elevi, mulțumindu-le de felul cum l-au primit și i-a chemat pe nume la împlinirea dorințelor către Dumnezeu.

După ce eleva Ana Lucia Tătar a declamat poezia Sămănătorul de A. Vlahuța și i-a oferit un frumos buchet de flori, ne-am dus cu toții la biserică, unde au luat început sf. Misiuni. Nu poate condeiul descrie cu credință cele ce s'au desfășurat. A fost o adevărată revelație.

Cu o neîntrecută vigoare și râvnă a muncii Pr. Lucian și n'a cunoscut oboseală. În fiecare zi dela ora 5 dim. și până după ora 11 seara primea pe cei ce cântau alinare și mântuire sufletelor lor. Nu întrerupea mărturisirile decât pentru a predica și a cereeta bolnavii. Și veneau credincioșii să asculte cuvântul dulce al Mântuitorului nostru Isus Hristos tâlmăcit cu atâta frumusețe și autoritate pe bunul Părinte misionar.

Doamne, cât de aproape ne simțim de Tine în aceste zile și cât de bine era în casa Ta! Ne-am uitat cu toții de grijile și bucuriile acestei lumi trecătoare. Nu simțeam foamă și nici oboseală, deși ajunam și stăteam în biserică până la ora 3 și 4 d. m. și dela 6 până la 10 ore seara, măcar-că sf. misiuni s'au ținut în zile de lucru afară de o duminică.

Minunat a fost rodul acestor munci. Parcă auzeam cu urechile sufletului văicările satanși înăbușite de cântările de bucurie ale ingerilor. O cetate s'a recăștigat pe seama Regelui Regilor. Frumoase zile de sărbătoare creștinească a hărăzit milostivul Dumnezeu comunei noastre, când ni-s'a dat să ascultăm zilnic 2 sf. liturghii, una servită de păr. P. Tătar și cealaltă de păr. Lucian. În aceste zile creștinii dornici de învățături sfinte, au cumpărat cărți și rozare în valoare de peste 4800 Lei. S'au împărțit și cărți dăruite în valoare de 340 Lei celor tineri și săraci.

Faima frumoaselor predici a adus Duminică o mare mulțime de creștini evlavioși din comunele vecine. Au venit ca să dea ajutor la munca cea măreață și Sf. Ior: Protopop Decei Dionisiu din Teasa, Viceprotopop T. Hossu din Milaș, Preoții Aron Ignat din Ocnița, Brânzeu Ioan din Orosfaia, Moldovan Ioan din Budurelești, Lungu Ioan din Stupina și Ioan Morar din Pintieș. Mai mare-ți era dragul să vezi cum se grăbeau oamenii să-și curețe sufletele în baia sf. taine a poeziei. Biserica a devenit neînșepătoare pentru cele 4.000 persoane adunate la praznic, așa încât sf. liturghie s'a celebrat în liber.

În cursul misiunilor păr. misionar a ținut 10 predici. Încheierea s'a făcut luni în 30 Aug.

Neșterse vor rămânea în sufletele noastre aceste misiuni, dar vie ne va fi întotdeauna amintirea încheierii lor.

Abia când s'a terminat sfințirea crucilor ridicate în amintirea misiunilor, am observat, ce repede s'au scurs aceste sinci zile.

Când păr. P. Tătar a ținut simțita cuvântare de mulțumire și bucurie, întregă mulțime de credincioși a izbucnit într'un plâns ce l-a podidit și pe orator. Nu cotexeam a vărsa lacrimi de durere, că iată a venit timpul când Preacuvioșia Sa păr. Lucian pleacă dela noi, pentru a lucra în via Domnului, acolo unde răsună Sa îl cheamă la sf. mănăstire a Moisseului.

Mare ești tu Doamne și minunate sunt lucrările Tale! Ce dulce este sfințirea iubirii creștinești!

Cu această manifestare de iubire creștinească și cu rezultatul frumos al misiunilor, în cursul cărora s'au spovedit și împărțit 830 de credincioși, a fost răsplătit păr. Lucian. Toate le-a primit cu multă smerenie și a spus: „Nu știu dacă ne mai întâlnim în această lume pământescă, deci pentru voi ultima și cea mai mare dorință a mea este, dragii mei, ca să ne revedem cu toții în împărăția cerească la dreapta lui Isus“. Cine și-a mai putut stăpâni plânsul?

În urmă ne-a dat binecuvântarea papală, am ocolit biserică, ne-a stropit cu apă sfințită și am rostit rugăciuni pentru Preacuvioșia Sa. Sfintele misiuni s'au terminat.

Părintele Lucian însă nu ne-a putut părăsi până în dimineața zilei de 31 Aug., deoarece predicile Sale minunate au avut darul dela Dumnezeu de a atrage încă multe suflete la seauul mărturisirii. În dimineața plecării, poporul din nou s'a adunat pentru a-și lua rămas bun dela Preacuvioșia Sa. Drept mulțumită lui Dumnezeu pentru hogatele sale daruri primite și pentru a nu mai deshide ușa păcatelor, cred că ar fi bine, ca sub înțeleapta și binevoitoarea conducere a păr. paroh P. Tătar, să se orga-

nizeze devoțiuni lunare către inima lui Isus, recitarea Rozariului, spovedanii și împărțiri cât mai dese, iar în Ziua Crucii să se facă rugăciuni pentru primirea indulgențelor plene. Să nu treacă duminică sau sărbătoare fără a se recita, în fața Sf. Cruci dela misiuni, rugăciuni pentru obținerea de indulgențe parțiale când să fie pomenit păr. Lucian, implorând pe Dumnezeu, ca să-i împlinească suprema dorință a călugărilor, adică să-i dea darul sfințeniei.

Archiud, la 31 August 1937.

Eugen Andrei
notar

O familie ca puține altele

Cu începuturi modeste dar cu credință mare

Desigur, pentru mulți din fiii unei bune părți a Ardealului este îndeajuns de cunoscut numele familiei Albin din Zlatna Ampoiului, fiindcă de el se leagă o sumedenie de înfăptuiri mărețe pentru oropșii și necăjiții acestei vieți. Numai sutele de suflete din jurul Zlatnei, ce se hrănesc zilnic cu pâinea cea de toate zilele, pot spune împreună cu orfanii și săracii din Zlatna, câtă bună-tate se ascunde în sufletul dnei Elena Albin și al d. Iuliu V. Albin. Și numai sanctuarele sfinte, bisericile cu podoabele lor mărețe, turnurile clopotnițe cu glasul de tunet metalic al clopotelor pot mărturisi după cuviință vrednicia acestor mari binefăcători și neobosiți ctitori de lăcașuri sfinte, fiindcă măsura cea adevărată a oamenilor sunt faptele și nu vorbele lor.

Însă cu toate că e așa de cunoscută această familie pentru marile ei binefaceri, nu strică să arătăm prin câteva trăsături de condei cititorilor gazetei noastre drumul lung și greu, dar cinstit, pe care a mers această familie dela urzirea ei și până ce a ajuns pe culmile unde stă astăzi, fiindcă prin munca și virtuțile ei cu adevărat creștinești s'a făcut vrednică de pildă vie multora.

D. Iuliu V. Albin e un bărbat bine legat, de statură înaltă, robustă, fața sănătoasă, capul acoperit cu păr alb ca neaua. În anul acesta împlinește 76 de toamne. El scoboritor dintr'o veche familie de cioplitori de piatră italieni, venită în Ardeal pe vremea împăratului Carol VI, care a zidit cetatea Alba-Iuliei. Această familie, sfârșind lucrul, nu s'a mai reîntors în Italia, ci s'a stabilit în comuna Cut din preajma cetății la a cărei zidire a lucrat ani de-a rândul și cu vremea s'a făcut tot o apă și un pământ cu cei în mijlocul cărora și-a pus în gând să-și trăiască viața. Membrii ei prin muncă și credință s'au ridicat încet dar cinstit deasupra semenilor lor așa, încât cu vremea au ajuns a fi socotiți, printre fruntașii neamului românesc și nu s'au sfii a lupta cu îndârjire pentru drepturile acestui neam ce i-au primit cu atâta dragoste la sânul său.

În sânul acestei familii s'a născut acum 76 de ani, în comuna Cut și d. Iuliu V. Albin. Părinții dânsului fiind oameni cu prindere bună l-au dat la școală să nvețe carte multă. Tânărul având o minte ageră a dobândit în acele vremi de grea urgie, diploma de notar făcând practica în Săcărâmb și Hunedoara. În 29 Iunie 1887 s'a căsătorit cu Elena Iancu din Săcărâmb, unde și-a pus la încercare pentru întâia dată și norocul de minier. Na peste mult (1888) întâmplarea norocoasă a făcut, să fie numit notar în Zlatna, alt centru minier. Acolo, prin 1889 își pune în gând să deschidă, o mină proprie, la voia norocului, căci minieritul e mai mult o loterie decât un calcul bine întocmit. Gândul s'a prefăcut în faptă și în acelaș an în comuna Valea Dosului a făcut primele săpături în mina botezată cu numele de „Dacia romană“. Lucrarea a mers în cinste și omenie vreme îndelungată așa încât cu câștigul de acolo tinăra familie a izbutit să întreprindă alte lucrări cu mult mai mari ca la Stânița unde a angajat zilnic peste 180 de muncitori dând în

felul acesta posibilitate de muncă și câștig multora dintre săracii aceluia ținut.

Stănița e ascunsă în creșterea munților. Apăsări așa că de o comunicație mai ca lumea nici vorbă nu era. Transportul șilicului (material scos din mină spre a fi dus la șteampuri și ales din el aurul) trebuia făcut cu carele cu boi pe drumuri tăiate'n stânci. Cu ochii parcă înrouați spunea deunăzi venerabilul bătrân: „Câtă trudă și cheltuială m'a costat pe mine până am ridicat la Stănița, ceea ce este chiar și până astăzi, apoi până am reușit de am tăiat drum pe distanță de 9—10 km. și câte picioare nu mi-s'au pus chiar de către oamenii pentru a căror bine lucram — dându-le de lucru pentru plată scumpă și făcându-și lor ticeală cu drumuri bune în hotar. Ba unii români de-ai noștrii se puneau împotriva și nu îngăduia să se taie din pământul lor pentru drum. L-am acoperit și acela cu bani, pentru că așa-s unii, se încăpăținează chiar și când e vorba de binele lor, ori cum zice proverbul: „scumpi la tărățe și ieftini la făină“.

„Fără îndoială, că cea mai mare greutate am avut o cu alimentarea muncitorilor, prin aducerea bucatelor de pe la Deva, Arad, Timișoara 200—240 km. Le aduceam cu trenuri până la Brad și de aci cu carele 40 km., până la magazia minei în Stănița. Le dădusem pâine și le dădusem bani, iar în timpul războiului mondial, cu mare greutate puteam aduce bucatelor pe seama femeilor și copiilor foștilor mei muncitori. Cu toată greutatea, totuși o făceam și în ciuda opreliștei armatei austro-ungare și jandarmilor cu pene de cocș, — pentru că apoi în scurta revoluție din toamna anului 1918, să-mi jefuiască întreagă instalarea dela Stănița, muncitorii mei proprii înțorși acasă... Câte fiere, mașinării demontate, scânduri, grinzi, coperișe de țigla, pleu, pânză, apoi unelte și altele și altele, ca apoi în noua epocă a României Mari să nu mai am la Stănița decât o ruină, ca după un cutremur, jale și potopenie...“

Asta este recunoștința unor oameni — pe deasupra oameni — iar în ei fără de suflet ori cu suflet de tot mic și întunecat și acela!

După 1920, alte jertfe și alte forțe în muncă, pentru că să se repare cele stricate la instalațiile miniere „Albini“ dela Stănița, nu de cătră tancurile, obuzele și grenadele urgiei războiului, ci de către aceleași mâini care pentru plată bună le-au fost făcut înainte de război. Puse apoi în rând — nu poate cum fuseseră mai înainte, — bunii și blânzii patroni, sătui de căi și oameni răi, se hotărâse să le vândă. În anul 1923 le cumpără societatea minieră „Mica“ dela Brad.

(Va urma).

Păr. Sablin Olex

Din Ghimeș-Făget

Sâmbătă în ziua de 4 Sept. s. c. oameni răi au intrat în curtea gospodarului Ioan Crăciun din cătumul Răchitiș și aflând în ogradă pe copilul Gavril, l-au lovit în cap, atât de rău încât a rămas mort pe loc într'un lac de sânge.

S'astabilită răufăcătorii au voit să fure merele din grădina lui Ioan Crăciun și deci moartea acestui fapt, a fost lăcomia și furtul, la care s'au dus pregătiți.

Răufăcătorii sunt urmăriți de jandarmi. Să ne ferim de atari fapte oameni buni, căci altfel înzadar ne mai numim creștini!

Corresp.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Mai nou

Moartea prepozitului Iacob Popa

La încheierea gazetei aflăm cu durere că prepozitul capitular și vicarul general arhiepiscopesc dela Blaj Iacob Popa a murit, în noaptea de 9 spre 10 Septembrie, la orele 2 după miezul nopții, după o boală scurtă, la Cluj, în clinică. Ilustritatea Sa moare în vârstă de 65 ani, suferind de astă vară numai, de o boală foarte grea. În numărul viitor ne vom ocupa mai pe larg de viața, activitatea și înmormântarea răposatului în Domnul. Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii în vece pomenirea lui!

Maiestatea Sa Regele și Marele Voevod Mihai au plecat la vânătoare. La începutul săptămânii acestela Maiestatea Sa Regele și Marele Voevod Mihai au plecat la vânătoare. Ca însoțitori au fost invitați, spre a lua parte la vânătoare, d-nii general adjutant C. Ilasievici, ministrul de război, Anton Moșcovy maestru de vânătoare al curții regale, Ernest Urdărianu administratorul domeniilor regale, G. Manu inspector general de armată și alții.

Nouii directori școlari la Blaj. În ședința consistorială de marți 7 Septembrie a fost numit director al Școlii Normale de învățători, în locul rămas vacant prin alegerea pâr. Nicolae Popp de canonic mitropolitian, pâr. Dr. Coriolan Suciu, iar de subdirector al aceleiași Școli Normale pâr. Dr. Tit Liviu Chișezu. Felicitările noastre!

Cine sunt primiți în anul acesta la Academia de teologie. Anul acesta au fost primiți la Academia teologică următorii: Petru M. Manase (Cârnești), Grigore Lupu (Borzești), Manoil Ilea (Veza), Ioan Pădurean (București), Ion Pogăceanu (Voiniceanu), Emil Frățilă (Blaj), Dumitru Nistor (Petșlea), Gh. Suciu (Ciuguzel), Teodor Oniga (Sâncel), Pavel Barbu (Găltiu), Ion Bratu (Armeni), Eugen Sârbu (Blaj), Vasile Ciurcea (Brașov), Petru Sântoma (Rădești).

Lebrun, președintele Franței va vizita România. Prin luna Octombrie România va fi onorată cu vizita d-lui Lebrun, președintele republicii Franței. Acest înalt oaspe va fi întâmpinat de d-nii Ioan Delbos ministrul de externe francez, de generalul șef al casei militare a președinției republicii, pe cum și o numeroasă suită. D. Lebrun va vizita, cu prilejul acela, toate capitalele Micii înțelegeri spre a întări mai mult legăturile de prietenie între ea și Franța.

Cine a fost numit ministru de război. D. general Paul Angelescu și-a dat demisia dela Ministerul de război. În locul lui a fost numit ministru de război d. general Ilasievici, fost Mareșal al Palatului regal vreme de șase ani.

Adunarea generală a învățătorilor la Oradea. În 5 Septembrie, Asociația generală a învățătorilor din România, sub președinția dlui Ţoni a ținut la Oradea o mare consfătuire. Au fost de față peste 4 mii de

învățători din întreagă țară, precum și o delegație de învățători cehoslovacl. Cu acest prilej s'au rostit o mulțime de cuvântări și s'au dezbătut o sumedenie de lucruri ce privesc bunul mers al învățătorimii dela noi. Guvernul a avut ca delegat pe d. Ștefănescu Goangă, iar Maiestatea Sa regele pe d. maior aghiotant Sidorovici. Adunarea s'a sfârșit la 4 după amiază cu un mare bauchet. La 9 seara a avut loc un festival artistic dat de asociația învățătorilor din Bihor.

Crimă îngrozitoare în orașul Constanța. Locuitorii din cartierul (loc mai dela marginea orașului) Oborul Nou din Constanța au fost îngroziți de o crimă ce s'a petrecut în curtea cărciumarului Iordache din Ardeal. La acesta avea o cameră închisă cizmarul P. Vascenco din Tulcea, un om crud și brutal (grosolan). El trăia în concubinaj (căsătorie nelegitimă) de mai multă vreme, cu femela Eudochia Arimov, tot din Tulcea. Amândoi se certau în continuu, până când femela l-a amenințat pe cizmar cu părăsirea. Vascenco a luat-o la bătaie, lăsându-o leșnă. În ziua cealaltă, în urma unei noi certe, cizmarul a luat un cuțit și l-a împântat în spatele Eudochiei. Văzând că încă mai strigă, a împuns-o și în plept, lăsându-o moartă pe loc. Chemat de vecini, a sosit la fața locului d-nul comisar Zahlu, arestând pe criminal. Cadavrul a fost dus la morgă. (locul unde se așează cadavrele persoanelor aflate moarte, ca să le taie doctorii și să afie, de ce moarte au murit).

Cumpărați-vă lemne, că se vor mai scumpi. Scumpetea crește pe zi ce merge. Mai ales s'au scumpit lemnele de foc, într'un mod îngrozitor, așa că nu știm cum vor scoate-o din iarnă bleșii oameni săraci. Cumpărați-vă deci lemnele pentru iarnă din bună vreme, că începând cu 1 Octombrie se scumpește din nou transportul lemnelor pe C. F. R. și astfel și lemnele se vor scumpli abunăseama.

Bani noi. În luna Septembrie se vor pune în circulație monete noi de câte 50 Lei. Nolle monete sunt de nichel.

Statul încasează mai mult decât a prevăzut. Statul întocmește an de an buget, adecă prevede cam cât încasează și cât cheltuiește. Pentru luna Iulie 1937 a prevăzut că va încasa 216 milioane 666 mil Lei numai din taxele de timbru și înregistrare. De fapt însă a încasat 244 milioane 815 mil Lei din timbre și înregistrare, deci cu suma de 28 milioane 282 mil Lei mai mult decât a prevăzut. Pe timpul dela 1 Aprilie la 31 Iulie a încasat tot din acestea cu 38 milioane 984.415 Lei mai mult decât s'a prevăzut. Așadar Statul îi merge destul de bine. Cetățenilor în schimb nu prea bine, scumpindu-se toate la dublu și unele chiar la triplu.

Fratele ministrului de război rus se face preot. Serghie, — fratele mai tânăr al lui Vorosilov, ministrul de război și șeful armatei bolșevice din Rusia, — se face preot. El are 39 de ani și a îndrăgît atât de mult învățătura sfintei evanghelii, încât a abzis de bună voe de toate mărețiile bolșevismului, și, și-a închinat rămășița de viață adevăratului mântuitor al neamului omenesc, lui Isus Hristos. În scrisoarea prin care îi vestește fratelui său această hotărâre a sa el spune, că a făcut acest pas, fiind convins că numai creștinismul poate da omului ceea ce bolșevismul făgăduiește numai. Lucrul acesta l-a infuriat mult pe Vorosilov, de aceea a și declarat în public că de acum înainte a rupt orice legătură cu fratele său.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Tren oprit în drum de omizl. În Moravia și Boemia s'au ivit de câteva zile o sumedenie de omizl fiind o pacoste foarte mare pe capul băieților locuitorilor. Atât de multe sunt, încât, așezându-se pe linia ferată dintre Nemecky Brod și Zdar, au oprit în loc un tren de persoane. A trebuit să fie ucise cu drugi de fier și curățite cu mare grijă de pe linie ca să poată fi pornit trenul din nou la drum. Nu mult după aceea un tren de marfă a pățit-o la fel.

Țară fără sinucigași. Las' că nici românii nu se prea sinucid, decât cei de pe la orașe, plini de toate răutățile, învățate dela toate popoarele. Țara însă, în care nu sunt de loc sinucideri, este Albania. S'a întâmplat a-nume de curând că un albanez, și încă dela sate, s'a sinucis. Așa de mare a fost mirarea poporului din pricina aceasta, încât nu se poate descrie, fiindcă, de 50 de ani încoace, aceasta este cea dintâi sinucidere în Albania.

S'a rostogolit într'un cazan cu apă clocotită. În satul Hlinița din jud. Storojineț o copilă, Ștefania Crupos în vârstă de 2 ani și jumătate a fost lăsată singură de părinți acasă. Ea dormea, însă, la un moment, trezindu-se din somn și făcând o mișcare greșită s'a rostogolit din păcelul în care dormea într'un cazan cu apă clocotită ce se afla, în apropiere. Părinții ei întorcându-se mai târziu acasă au dat de ea moartă în apa clocotită.

Copil omorât de un urs. În grădina zoologică (de tot felul de animale) din Lodz s'a întâmplat o mare nenorocire. Un urs a apucat cu labele printre gratii un copil și, trăgându-l în cușca în care era închis l-a omorât. El a fost apoi împușcat de paznici.

Corcoduși înfloriți a doua oră. La Govora în anul acesta pomii au înflorit a doua oră. Prin grădini se văd înforți corcodușii și bătrânii spun că lucrul acesta prevestește o toamnă lungă cu timp frumos. Pe alocurea au început și merii să îmbrace haina mândră a florilor.

Sfaturi pentru gospodărie

Când coaceți plăcinte, vi-se întâmplă că nu le puteți bine întoarce, lipindu-se de tigaie și rupându-se. N'aveți decât să frecăți tigaia, înainte de a vă apuca de copt, cu sare, și plăcintele nu se vor mai lipi de tigaie.

Dacă ști prea sărat zama, ourățiți câteva crumpene, tăiați-le în felii rotunde și le aruncați în zeamă. Crumpenele vor suge multă sare în sine, iară zama va rămânea plăcută.

Ca să nu vi-se sârbezească laptele dulce, adăugeți-i puțin zahăr și nu se va mai sârbezi. Soda bicarbonat nu e bună în lapte, deci nu băgați sodă în el, cum obișnuiesc unele.

Dacă se întâmplă să se ardă de fundul tigăii carnea ori legumele, n'aveți decât să așezați tigaia în apă rece și veți putea desface ușor arsura de pe fundul tigăii.

Judecătoria mixtă Blaj Secția Cf.

No. 1698—1937 Cf.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritoarea Kovács Maria măr. Bartha din Blaj

contra urmăritului Bartha Ștefan repr. prin curatorul Dr. Ioan Bizau adv. Blaj.

Judecătoria

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Blaj-sat circumscripția judecătorei ocolului Blaj cuprinsă în cf. a comunei Blaj-sat Nr. coalei cf. 256 A + 1 ord. 42/2/2, 43/2 top. grădină și loc de casă în extinderea de 284 sf. □ — valoarea porțiunii de 1/2 — ce să vinde — Lei: 15.000, cu prețul de strigare Lei: 11.250. pentru încasarea creanței de 10.444 lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 1 luna Octombrie anul 1937 ora 10 în localul oficial al Cf.

Imobilul ce vor fi licitat nu vor fi vândut pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoreesc 10% din valoarea imob. prețul de strigare drept garanție, în numerar sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei care a oferit pentru imobil un preț mai mic decât valoarea cea de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului valorii prețului de strigare la aceeași parte procentuală a prețului se a oferit. (§ 25. XLI 1908).

Data în Blaj, la 26 luna Iulie anul 1937.

Judecător: *ss. Alexandrescu*
Dir. cf. *ss. A. Beran* (795) 1—1

Corpul Portărilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

No. 392—1936

Publicație de licitație

Subsemațul Șef Portărilor prin aceasta publică să în baza deciziei No. G. 6074—1936 a judecătorei mixte Dicioșăsmărtin în favorul reclamantului Corneliu Th. Ghimbășanu adv. în Dumbrăveni pentru încasarea creanței de 3872 lei — bani și acc. se fixează termen de

licitație pe ziua de 17 Septembrie 1937 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Adămuș No. 408 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 mașină de cusut, 1 ciur, 1 hambar și altele în valoare de 21.600.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 23 August 1937.

(762) 1—1

Șef portărilor FLEFLEA

Corpul Portărilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

No. 323—1937.

Publicație de licitație

Subsemațul Portărilor prin aceasta publică să în baza deciziei No. G. 1341—1937 a judecătorei mixte Dumbrăveni în favorul reclamantului Ioan Andrei repr. prin avocatul Dr. Ștefan Szakely din Mediaș pentru încasarea creanței de 1597 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 13 Septembrie 1937 orele 4 p. m. la fața locului în Ermez, domiciliul urmăritului, Casa No. 25, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: una vacă zimental, un car pt. vite și doi porci negri, în valoare de 5100 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 1 Septembrie 1937.

(796) 1—1

p. ZAIȚA portărilor.

Dupăce ai citit această gazetă, dă-o s'o cetească și alții, ca să vadă și ei că „Unirea Poporului“ este cea mai credincioasă prietenă a țăranilor noștri.

RECLAMA
este sufletul comerțului

LA 15 SEPTEMBRIE

Porțile Fundației Culturale se vor deschide pentru a lăsa să treacă

NOUI MILIONARI

NU UITAȚI

Preschimbați lozurile pentru

Tragerea Clasei III din

15 Septembrie 1937